

Raudedauden

Solefald

Ein haustdag på fjellet
gjeng ei kjerring med rive
Daudens raude dotter
et fingrar frå eit knyte

Med handi for augo
skyggjer ho for soli
Ho fer gjennom heimen
der svartedauden fór

I dei gule augo
lyser bjarte hatet
Blodet strøymmer yver skallen
eit skaut frå farne dagar

"Dauden den raude
Eg skal vitja kvar gard
sope kvar krok"
mekrar kjerringi

"I jordi med kristenfolket
fyrr gjev eg meg ikkje
Raudedaudens rive
vert det siste dei ser

Eg matar flugor og rottor
med deim som rudde landet
Ingen gnagar skal svelte
ingen rovfugl hungre

Kvar nok fram i dagen
ut i soli med kvart bein"
I stilla etter heksi
ligg vangane aude